

การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยใช้บัตรคำ
The Development of English Grammar Proficiency in Present Simple Tense
for Matthayom Suksa 1 Students in Watkhemapiratararam School
by Using Flashcards

สยามรัฐ จิตแจ่ม¹ และ อาบีเกล มีลาต เอสเซียน²
Siamrat Jitjang¹ and Abigail Melad Essien²

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำนวน 39 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บัตรคำ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Present Simple Tense หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนใช้บัตรคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำที่ใช้ประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.60)

คำสำคัญ: ความสามารถด้านไวยากรณ์, ปัจจุบันกาลสมบูรณ์, บัตรคำ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: s59131110026@ssru.ac.th

² อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: abigail.me@ssru.ac.th

¹ English major student, faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University E-mail: s59131110026@ssru.ac.th

² Research advisor, English department, faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University E-mail: abigail.me@ssru.ac.th

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare the English grammar ability of Matthayom Suksa 1 students before and after using flashcards, 2) to study the satisfaction of Matthayom Suksa 1 students toward teaching and learning management by using flashcards. The target group was 39 students in Matthayom Suksa 1 of Watkhemaphirataram School which are selected by purposive random sampling method. The research instruments were flashcards, English lesson plans, pre-test and post-test, and satisfaction assessment forms. The statistics used in analyzing the data were Mean (\bar{x}), Standard deviation (S.D.), and t-test. The findings revealed that after using flashcards in learning activities, the scores of the students on the topic of Present Simple Tense were significantly higher than before using flashcards at .01 level. And 2) the students' satisfaction toward teaching and learning management by using flashcards was at a high level ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.60).

Keywords: English grammar ability, present simple tense, flash cards,

บทนำ

หลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะในด้านไวยากรณ์ แต่อย่างไรก็ตามการเรียนไวยากรณ์ยังคงเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เพราะนักเรียนมักจะคิดว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อ อีกทั้งกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดประสิทธิภาพในทักษะด้านอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน (Musigrungsi, 2002) นอกจากนี้จากการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ ปี 2009-2015 ของบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลก ที่ได้จัดอันดับระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ จากแบบทดสอบวัดระดับ (Placement test) ที่มีการวัดทั้งความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่าน และการฟังผลปรากฏว่า ประเทศไทยมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน (ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ, 2558) และยิ่งไปกว่านั้นผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : ONET) ที่จัดสอบโดยสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ย 3 ปีซ้อนหลัง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555-2557 อยู่ที่ร้อยละ 28.71, 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) กำหนดไว้ ทั้งยังสอดคล้องกับรายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนใน มิติ O-NET ปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ซึ่งได้เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556-2557 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับระดับประเทศ ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 พบว่าระดับประเทศ มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชา ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -2.89 ระดับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 29.99 และ 27.90 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนการพัฒนาเท่ากับ -2.90 และระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 31.29 และ 27.70 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนา เท่ากับ -3.59 จากผลดังที่ได้กล่าวมาชี้ให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าคะแนนพัฒนาของวิชา ภาษาอังกฤษอยู่ระดับที่ต้องปรับปรุงในทุกระดับ จึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่ควรเร่งรัดพัฒนาทักษะต่าง ๆ ทางด้านภาษาอังกฤษ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2557)

ผลการวิจัยหลายชิ้น แสดงให้เห็นว่าครูและนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพราะเชื่อมั่นว่าไวยากรณ์จำเป็นในทุก ๆ ทักษะทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และครูนิยมใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ (deductive approach) ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะเน้นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก็ตาม และมีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีการสอนแบบดังกล่าวมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนได้ และทำให้นักเรียนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีการสอนแบบอื่น ๆ (Rajkhowa and Das, 2015; Uysal and Bardakci, 2014; McClure, 2006; Borg and Burn, 2008; Musigrungsi, 2002) ขณะเดียวกัน Borg and Burn (2008) ระบุว่ายังมีครูบางส่วนที่ให้ความสำคัญกับการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย (inductive approach) และเห็นว่าต้องสอนไวยากรณ์ร่วมในทุก ๆ ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แต่อย่างไรก็ตาม Krashen (1988) ได้เสนอแนวคิดว่าการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ให้ได้ผลดีนั้นคือ การที่ครูใช้ภาษาเป้าหมาย (Target language) เป็นสื่อในการสอนอย่างสม่ำเสมอ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับภาษานั้น ๆ แนวคิดดังกล่าวนี้แตกต่างกับผลการวิจัยของ Rajkhowa and Das (2015) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มักใช้ภาษาที่หนึ่งในการอธิบายไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างด้านระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของโครงสร้างภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

จากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีที่การศึกษา 2563 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม นักเรียนมีผลการเรียนที่แตกต่างกันมาก โดยวัดจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ร้อยละ 70 ซึ่งจากการที่นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกันมากจึงทำให้การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษยังไม่ประสบความสำเร็จนัก และเนื่องจาก Present Simple Tense เป็นเนื้อหาพื้นฐานของการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และผู้เรียนยังสามารถใช้ Present Simple Tense ในการต่อยอดเพื่อศึกษาใน Tense อื่น ๆ ต่อไป ประกอบกับการที่นักเรียนไม่สนใจและตั้งใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ มักจะเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการสอนของครูในชั้นเรียนมากกว่าการเกิดจากการเรียนรู้โดยธรรมชาติ การเรียนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีรากฐานที่แน่นอนจากความเข้าใจในด้านไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีการคิดค้น และพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้กับระบบการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและนวัตกรรมทางการเรียนการสอน จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนการสอนโดยบัตรคำ เพื่อพัฒนาทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense มาทำการวิจัย การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense ของนักเรียนโดยใช้บัตรคำ ซึ่งบัตรคำมีลักษณะเป็นกระดาษแข็งขนาดเล็กจึงสามารถพกพาไปสอนได้สะดวก ไม่ว่าจะเป็นการสอนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน และยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้หลายหลายวิธีตามความเหมาะสม ผู้วิจัยจึงเลือกบัตรคำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ การคิด การทำ และการแก้ปัญหา เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense โดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำอยู่ในเกณฑ์ดี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/11 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 39 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบกลุ่มจากนักเรียนทั้งหมด 16 ห้อง โดยพิจารณาจากคะแนนสอบด้านไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense ก่อนเรียนน้อยกว่า ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

2. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาวิจัย และเครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิจัย ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา/พัฒนาในการวิจัย ได้แก่ บัตรคำ และแผนการสอนซึ่งจัดการเรียนการสอน โดย จำนวน 5 แผน แผนละ 50 นาที แผนครอบคลุมเนื้อหาในหนังสือเรียน บทที่ 4-5 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense และแบบสอบถามความพึงพอใจ

3. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย แสดงดังตาราง

ตารางที่ 1 แผนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ระยะเวลาที่เก็บ	กิจกรรม/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือวิจัย
2 พฤศจิกายน 2563	ทดสอบก่อนเรียน	สมุดจดบันทึกพฤติกรรม
8 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 1	บัตรคำ และสื่อการสอน
11 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 2	บัตรคำและสื่อการสอน
15 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 3	บัตรคำและสื่อการสอน
16 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 4	บัตรคำและสื่อการสอน
18 พฤศจิกายน 2562	ทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน
22 พฤศจิกายน 2563	นักเรียนประเมินความพึงพอใจ	แบบประเมินความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดการทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลจากการสอนโดยใช้บัตรคำและวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่อิสระ (Paired Samples T-test)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 2 ส่วน โดยใช้รูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บัตรคำ

คะแนนความเข้าใจไวยากรณ์ เรื่อง	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	df	t-test
Present Simple Tense	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	มาตรฐาน		
ก่อนเรียน	9.23	2.41	38	43.48
หลังเรียน	24.26	2.30		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนมีคะแนนความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense หลังเรียน ($\bar{x} = 24.26$, S.D. = 2.30) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 9.23$, S.D. = 2.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำในด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense ที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอนหลังการทดลอง

ข้อที่	รายการ	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการสอนโดยใช้บัตรคำ		4.03	0.66	มาก
1	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้มากขึ้น	4.33	0.69	มาก
2	กิจกรรมน่าสนใจ	4.25	0.59	มาก
3	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.75	0.54	มาก
4	ระยะเวลามีความเหมาะสม	3.78	0.83	มาก
5	กิจกรรมมีกติกาที่ปฏิบัติตามได้ง่าย	4.20	0.69	มาก
6	นักเรียนมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีในการค้นหาความรู้เพิ่มเติม	3.90	0.59	มาก
ด้านสื่อที่ใช้		3.98	0.67	มาก
7	ระดับความยากง่ายของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.07	0.80	มาก
8	สื่อสะดวกในการใช้งาน	3.95	0.55	มาก
9	มีการใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ถูกต้องและเหมาะสมกับกิจกรรม	3.93	0.66	มาก
ด้านครูผู้สอน		3.77	0.58	มาก
10	ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา	3.85	0.53	มาก
11	ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	3.80	0.64	มาก
12	ผู้สอนมีการเตรียมสภาพห้องเรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้และทำกิจกรรม	3.80	0.57	มาก
ด้านการประเมิน		3.75	0.45	มาก
13	เกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสม	3.70	0.46	มาก
14	การแจ้งผลช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเอง	3.83	0.45	มาก
15	การแจ้งผลมีความเป็นระบบ	3.73	0.45	มาก
รวม		3.91	0.60	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอนด้านไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.60)

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผล

1. คะแนนความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Present Simple Tense หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำที่ใช้ประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนได้ เท่ากับ 24.26 ซึ่ง เป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่นักเรียนจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านไวยากรณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ ผลวิเคราะห์จาก ผลต่างคะแนนของข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.03 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปัจจัยดังต่อไปนี้

1.1 ในจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ โดยนำบัตรคำเข้ามาประกอบการสอน ซึ่งคุณลักษณะของแต่ละกิจกรรมนั้นเป็นการฝึกความเข้าใจและ ความสามารถด้านไวยากรณ์ไปพร้อม ๆ กับการแข่งขันหรือ การทำกิจกรรมเดี่ยวและเป็นทีม ทำให้นักเรียนมีความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ตื่นตัวไม่รู้สึกรู้สึกระตือรือร้นต่อการเรียน ไวยากรณ์ที่นำมาสอนเป็นไวยากรณ์ที่อยู่ในเนื้อหาบทเรียน ผู้วิจัยนำมาจัด กิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่ นักเรียนต้องเคลื่อนไหว และออกกำลังกายไปด้วย จากการสังเกตและจดบันทึกของ ผู้วิจัยขณะทำการ สอนพบว่านักเรียนจะรู้สึกตื่นตัวมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในขณะที่ทำกิจกรรม นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือ กล้าแสดงออก ถึงแม้ว่าบางครั้งนักเรียนจะพูดผิดบ้างก็ตาม แต่นักเรียนก็มีความพยายาม และพึงพอใจใน การใช้บัตรคำ ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งในด้านกรัง พุด อ่าน และเขียน ตรงกับคำกล่าวของดอร์ช (Dolch, Online, 2001) ที่ว่า “บัตรคำศัพท์ที่เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ดีมากขึ้น บัตรคำศัพท์สามารถใช้สอน คำศัพท์ที่ครูต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ซึ่งคำศัพท์นั้นอาจจะเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ สัตว์ คำคุณศัพท์ สถานที่ ฯลฯ โดยบัตรคำศัพท์แสดงให้เห็นความหมายที่เฉพาะเจาะจงของคำศัพท์นั้น ๆ ครูสามารถใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนได้หลาย รูปแบบ เช่น การใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกฝนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการอ่านและ ฝึกเขียน”

1.2 ลักษณะของการใช้บัตรคำที่นำมาใช้ประกอบการสอนมีลักษณะหลากหลาย เช่น มีทั้งประเภทเล่นคนเดียว และเล่นเป็นกลุ่ม ส่วนใหญ่จะเน้นกิจกรรมที่มีการแข่งขันเป็นกลุ่มหรือหมู่คณะ เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกันในการทำ กิจกรรม จากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อน ๆ สมาชิกในกลุ่มที่เรียน อยู่ในระดับปานกลางและอ่อนกว่า ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการทำกิจกรรม รู้สึกสนุกและต้องการแสดงออก เพื่อร่วม การแข่งขัน ซึ่งโดยปกตินักเรียนที่อ่อนจะไม่ค่อยตอบโต้ หรือไม่กล้าที่จะแสดงออก แต่กิจกรรมจะส่งเสริมความเข้าใจและช่วย กระตุ้นนักเรียนทั้งเก่งและไม่เก่งให้เกิดความตื่นตัว และให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น การนำบัตรคำเข้ามา ประกอบการเรียนการสอนจึงเป็นสื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจและจดจำไวยากรณ์ได้แม่นยำมากขึ้น และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทอร์นบอรี (Thronberry 2546, หน้า 189-192) กล่าวว่า การใช้บัตรคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าวิธี การใช้สำคัญเพราะผู้เรียนบางคนที่พบว่าการสร้าง “จินตนาการ” นั้นยากแต่ผู้เรียนทุกคนสามารถถูกฝึกให้เตรียมและใช้ภาพชุดบัตรคำศัพท์ได้

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่านักเรียนจำนวน 3 คน ซึ่งมีช่วงคะแนน 15-19 คะแนน ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดย สาเหตุอาจเนื่องมาจากปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ดังต่อไปนี้

อุปสรรคด้านพฤติกรรม คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่อ่อนหรือปานกลางเมื่อทำกิจกรรมกลุ่มที่มีจำนวนคนเยอะ ก็ จะถือโอกาสในการไม่สนใจ ไม่กระตือรือร้น เมินเฉยต่อกิจกรรมที่เพื่อนๆคนอื่นกำลังทำ ทำให้พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้ทบทวนไวยากรณ์ที่เรียนไปจากการทำกิจกรรม นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนอาจจะมีสมาธิสั้น เมื่อมีสิ่งรบกวนเล็กน้อยก็อาจจะทำให้สมาธิ หลุดจากเนื้อหาหรือกิจกรรมที่กำลังเรียน หรือบางคนเพื่อนอาจจะชวนคุยทำให้ไม่ได้ฟังสิ่งที่ครูกำลังสอนหรือไม่ได้ตั้งใจทำ กิจกรรม ส่งผลให้ไม่เข้าใจและจดจำไวยากรณ์ไม่ได้ จึงทำให้ผลการสอบหลังเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำของนักเรียนทุกด้านอยู่ในระดับพึง พื่อใจมาก การประเมินด้านการสนโดยใช้บัตรคำ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดจากทั้ง 4 ด้าน ในด้านนี้หัวข้อที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด คือ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้มากขึ้น การใช้บัตรคำจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมความจำในด้านการคิด

วิเคราะห์ที่ต้องการแข่งกับเวลา เพราะกิจกรรมจะสร้างสมาธิให้มีใจจดจ่อ และตื่นตัวว่าใครจะเป็นผู้ชนะก่อน ได้ฝึกสร้างประโยค การสื่อสารที่ถูกต้องและความสามัคคี นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ฝึกการเขียนประโยค ซึ่งมีส่วนช่วยให้นักเรียนจำไวยากรณ์ได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับ โจนาทาน เซอฟาตี (Jonathan Serfaty:2562) ที่ได้ศึกษาการใช้บัตรคำศัพท์ดิจิทัลสำหรับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำร่องการศึกษาสำหรับนักเรียนในชนบทของกัมพูชาการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบการสอน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจหลังการเรียนโดยใช้บัตรคำประกอบการสอนอยู่ในระดับมากและทุกกิจกรรมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เนื่องจากบัตรคำทำให้พวกเขาจดจำไวยากรณ์ได้อย่างดียิ่งขึ้น เป็นการเรียนรู้ไม่ได้มาจากการบังคับและนักเรียนก็รู้สึกสนุกไปด้วย

ด้านการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดลำดับที่สอง ได้แก่ ด้านสื่อที่ใช้ หัวข้อการประเมินที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ระดับความยากง่ายของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ซึ่งตามหลักการแล้ว สื่อที่ใช้เนื้อหาจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง ยิ่งไปกว่านั้นเนื้อหาจะต้องถูกต้องตามหลักวิชาทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้น ในงานวิจัยชิ้นนี้ เนื้อหาที่นำมาสอนและทำกิจกรรมเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 เนื้อหาที่น่าสนใจ ง่ายต่อการจดจำ นักเรียนที่ใช้บัตรคำมีความเข้าใจในเนื้อหาและมีคะแนนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ นิติกานต์ ศรีโมรา (2562) ได้ศึกษาศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และนักเรียนที่สอนด้วยเกมและบัตรคำศัพท์มีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ด้านการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยลำดับที่สาม คือ ด้านครูผู้สอน ส่วนหัวข้อการประเมินที่มีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ ผู้สอนมีการเตรียมสภาพห้องเรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้และทำกิจกรรม ซึ่งหลักในการเตรียมสภาพห้องเรียนคือ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในชั้นเรียนจะต้องจัดให้มีไว้เพียงพอ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วย โต๊ะ เก้าอี้ ทั้งของผู้เรียนและผู้สอน กระดานและอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม เนื่องจากจากครูผู้สอนมีการเตรียมห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะเรียนและทำกิจกรรม ครูสามารถดำเนินการสอนและดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ อภัสรา สัตถา (2562) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

ด้านการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการประเมิน ส่วนหัวข้อการประเมินที่มีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ การแจ้งผลช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งหลักการประเมิน ได้แก่ นิยามสิ่งที่ต้องการวัดให้ชัดเจน ใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ กำหนดเงื่อนไขของการวัดให้ชัดเจน หลักการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนประเมินได้ตรงและมีคุณภาพ และเนื่องจากหลังจากที่ผู้สอนแจ้งคะแนนสอบก่อนเรียนให้นักเรียน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและอ่อนหลายคน มีคะแนนสอบหลังเรียนสูงขึ้น และจากการสอบถามของครูผู้สอน นักเรียนหลายคนเมื่อทราบว่าคะแนนก่อนเรียนของตนเองน้อย ทำให้ตั้งใจเรียนบทเรียนที่ครูสอนมากขึ้น นอกจากนี้การใช้บัตรคำยังกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเข้าใจไวยากรณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พัชรสุดา ชาวผ่อง (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะบัตรคำช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เกมสนุกสนานและได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการประเมินหลังเรียนเพื่อดูความคืบหน้าในการจำของนักเรียน
2. ควรนำบัตรคำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อความแตกต่างของผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำในห้องเรียนกับการเรียนแบบออนไลน์
3. ควรนำแนวคิดของพหุปัญญามาใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ

เอกสารอ้างอิง

- ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ. (2558). *การสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ใหญ่ในประเทศซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษา*. จาก <http://www.ef.co.th/eoi/regions/asia/thailand/>.
- นิติกานต์ ศรีโมรา. (2562). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์. กรุงเทพฯ: วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 7(2), 102-109.
- พัตรสุดา ชาวผ่อง. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ: มหาลัษฐริกิจบัณฑิต
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. (2557). *รายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557*. ม.ป.ท.
- อภิสรรา สัตถา. (2562). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี*. ปทุมธานี: โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม
- Dolch. (2001). *Dolch Word*. สืบค้นจาก Dolchword: <http://www.dolchword.net>.
- Jonathan Serfaty. (2018). *Digital Flashcards for English Grammar: A Pilot Study in Rural Cambodia*. Department of English Studies and Modern Languages and Literatures Universitat de Barcelona. สืบค้นจาก http://diposit.ub.edu/dspace/bitstream/2445/172215/2/Jonathan_Serfaty_TFM.pdf
- Krashen, Stephen D. (1987). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. New Jersey: Prentice-Hall International.
- Musigrungsi, S. (2002). *An Investigation of English Grammar Teaching in Government Secondary Schools in Educational Region II*. (Master's thesis). Songkhla: Prince of Songkhla University, Hat Yai Campus.
- Rajkhowa, B., & Das, S. (2015). *Competency of teaching English in Indian context: A situational analysis*. United Kingdom: academypublication.
- Thornbury, S. (2003). *วิธีการสอนคำศัพท์*. England: Harlow Longman.